

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

กิเลสชอบเรากี่ชอบ

ก่อนจึงหัน

ให้พี่น้องลูกหลานรู้จักหน้าที่ของตน มนุษย์เราอาศัยทั้งทางด้านจิตใจและทางร่างกาย ทางร่างกายได้แก่อาหารปัจจัยต่างๆ มาหล่อเลี้ยงร่างกาย นี่เป็นความจำเป็นอันหนึ่งสำหรับร่างกายอยู่ได้เพราะอาหารเครื่องบำรุงรักษา จิตใจเป็นไปได้สะดวกราบรื่น เพราะอำนาจแห่งคุณงามความดี มีการให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเข้าสู่ใจ นี่คือสิ่งที่บำรุงจิตใจส่งเสริมจิตใจ และพาใจไปในทางที่ถูกต้อง ให้จำเอาไว้ เป็นความถูกต้องแน่นอนอนตายตัวทุกอย่างที่สอนไว้นี้ อย่าให้ผิดให้พลาด อย่าเป็นโกโรโกโส เห็นแต่วัตถุทั้งหลายเป็นสิ่งสำคัญ

เวลานี้โลกเห็นวัตถุเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะมองดูใจเพื่ออรรถเพื่อธรรม เราอยากจะพูดว่าไม่มีนั่นนะ มันของเล่นเมื่อไรอำนาจของกิเลส มันดึงมันลุดมันลากสัตว์โลกให้เห็นวัตถุภายนอกเป็นของสำคัญยิ่งกว่าภายใน ได้แก่อรรถแก่ธรรมภายใน บุญกุศลเหล่านี้ นี่เรียกว่าอรรถธรรม ความดีงาม พุทธศาสนาเราสอนเป็นความจำเป็นทั้งสองอย่าง คือร่างกาย เกี่ยวกับเรื่องอาหารการบริโภคที่อยู่อาศัยต่างๆ นี้เกี่ยวกับร่างกายให้ได้อยู่อาศัยพอเป็นไปได้ทุกประการ และทางคุณงามความดี ได้แก่การให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา เข้าวัดเข้าวาฟังอรรถฟังธรรม นำความดีงามทั้งหลายเข้าสู่ใจ นี้เรียกว่าร่างกายก็ได้อาศัยภายนอกสมบูรณ์คือด้านวัตถุ ภายในจิตใจก็ได้อาศัยบุญกุศลเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจ

นี่ละพาสัตว์ทั้งหลายให้ไปเกิด ตั้งแต่พรหมโลกลงมาถึงสวรรค์ถึงชั้นมนุษย์ นี้ละชั้นด้วยอำนาจแห่งบุญกุศลที่เราสร้างมามากน้อย นำจิตใจของเราให้ไปเกิดในสถานที่ที่ดีที่ที่เหมาะสม จนกระทั่งเมื่อด้านความดีงามเต็มหัวใจแล้ว หนุ่ใจให้ถึงนิพพานเลย ส่วนความชั่วช้าลามกทั้งหลายนั้น ทางเดินของมัน อยากทำความชั่วช้าลามกต่างๆ ความดีงามไม่ยอมทำ อยากทำตั้งแต่สิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่ชยะแขยงของธรรม ที่ธรรมไม่ประสงค์ นี่ละกิเลสมันชอบทำอย่างนี้ แล้วนี่ละพาให้สัตว์โลกจมลงไปๆ จนกระทั่งถึงแดนนรก แล้วนรกอเวจีเป็นขั้นสุดยอดของความทุกข์ทั้งหลาย นี้กิเลสชอบลุดชอบลาก เรากี่ชอบเดินตามกิเลส เพราะสิ่งใดที่กิเลสชอบเรากี่ชอบ สิ่งใดที่กิเลสไม่ชอบ เช่นอย่างอรรถอย่างธรรมเรากี่ไม่ชอบ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

ผู้สอนโลกคือศาสดาองค์เอกฉันท์กิเลส เห็นทั้งสุขทั้งทุกข์ เห็นทั้งกิเลสเห็นทั้งธรรมเต็มพระทัยแล้วจึงได้นำมาสอนโลก ส่วนกิเลสสอนโลกมีแต่ความมืดความบอดจะ

พาให้ลุ่มจมๆ อย่างเดียว ส่วนธรรมนี้แยกได้หมดจากพระพุทธเจ้า ทรงรู้ทรงเห็น ละเอียดลเอียดสุดยอดแห่งจอมปราชญ์ คือพระพุทธเจ้าของเรา สอกลโลกจึงไม่ผิดไม่พลาด ให้ฟังเสียงนะ ตามีหุมีใจมีทุกอย่างให้ฟังเสียง เสียงอรรถเสียงธรรมนี้โลกไม่อยากฟังกัน แต่โลกอยากไปสู่ความสุขความเจริญทุกอย่างให้เป็นที่ต้องใจทั้งนั้น นี่เป็นเรื่องหัวใจ แต่หาทราบไม่ว่าสิ่งอันใดที่พาดุดลากให้ชอบใจๆ คืออะไร คือกิเลสแทบทั้งนั้น

ธรรมเบื้องต้นไม่ยากชอบนะ ครั้นทำไปๆ รัชชาติแห่งธรรมหนุนเข้าสู่ใจนี้ อยากทำคุณงามความดี ได้มาอะไรระลึกถึงพระแล้ว ได้ของดีของดีอะไรที่จะชอบจะอยู่ จะกินอย่างนี้ระลึกถึงพระๆ กินไม่หลง ให้ทานนั้นลงใจทันที นี่อำนาจแห่งความดี แล้วสิ่งเหล่านี้จะพาเราไปสู่สถานที่ไ้อโลกสกปรกมันชอบๆ ไปสกปรกไม่ได้ไป ผู้นี้จะไปโลกที่สะอาดขึ้นไปโดยลำดับ ตั้งแต่สวรรค์ชั้นพรหมเรื่อย ถึงนิพพาน นี่คือการดีงาม จอมปราชญ์เป็นผู้สอน ให้พากันจำเอา อย่าพากันโกโรโกโส

เวลานี้กำลังเดือดร้อนมากในชาติไทยของเราแน่แหละ เพราะผู้พำนำทั้งหลายมีแต่คลังกิเลสมีแต่ตัวสกปรกเบ้มๆ ทั้งนั้น อยู่ในสถานที่จุดลากโลกให้ลุ่มจม มันไม่ได้หาอรรถหาธรรม พวกนี้ไม่สนใจในธรรม เห็นธรรมเป็นสิ่งต่ำช้าเลวทราม เข้าวัดเข้าวาเหมือนไปตรวจราชการนะ กิเลสมันหนาแน่นพอๆ แล้ว ให้มียศบ้าง ยศนั้นยศนี้ แล้วเข้าไปในวัดในวาเหมือนว่าไปตรวจราชการ โอ้ย ใหญ่มากนะกิเลสมันพองตัวมัน ธรรมท่านหัวเราะอยู่ภายใน ท่านดูอยู่ภายใน กิเลสแบ่ง หยิ่งเจ้าของ นี่ละกิเลสชอบหยิ่งชอบแบ่งชอบยกชอบยอ นี่เรื่องของกิเลส และชอบแผ่อำนาจบาตรหลวงป่าๆ ถ้วนๆ นี่คือกิเลส

หาได้รู้ไม่ว่าธรรมดูหัวดับกิเลสอยู่นั้นนะ นักปราชญ์ทั้งหลายท่านจึงขะเขยงมองดู ถ้าเป็นโลกเราดูกันทั่วๆ ไป เรียกว่าท่านหมั่นไส้ แต่ท่านไม่หมั่นไส้ละ ถ้าโลกดูเป็นแบบนั้นละหมั่นไส้ นี่ละพวกตัวสำคัญๆ เวลานี้ในวงราชการเรา ตัวเหล่านี้แหละตัวเบ่งๆ นี่พาโลกให้รุ่มร้อนวุ่นวาย โอ้ย แย่งเก้าอี้กันนี้ โถ พิลึกพิลั่น แย่งตำแหน่ง แย่งเก้าอี้ แย่งยศ แย่งลาภ ไม่มีอะไรเกินพวกนี้ละ ปีนปายอยู่อย่างนั้น จะเป็นจะตายไม่ว่าขอให้ได้อย่างนี้ นี่คือส้วมคือถ่าน ความดีความดีทั้งหลายนั้นเหมือนทองคำทั้งแท่งมันไม่ยากไป ท่านทั้งหลายให้จำ

ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอสุดยอดแล้ว นำมาสอนโลกยังเห็นว่าเป็นตุ๊กตาไปได้อยู่หรือ พากันคิดให้ตีจำให้ตี พาลูกพาหลานมาวัดมาวาก็ให้ลูกหลานได้เห็นสอนลูกหลานเวลาไปแล้ว ทำตัวให้เป็นคนดี ความเลอะเทอะน้ำมันเต็มบ้านเต็มเมืองอยู่แล้ว ความดีงามหาได้น้อยมาก เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

ผู้กำกับ สันติมีปัญหาธรรมะกราบเรียนถามหลวงตาดังนี้ครับ หนูชอบฟังเทศน์ของหลวงตาในขณะที่ภาวนาไปด้วยเสมอ ซึ่งปัจจุบันนี้มีสภาวะต่างๆ เกิดขึ้นกับหนู ๓ สภาวะดังนี้ค่ะ

สภาวะที่ ๑ ความรู้สึกจิตไหวๆ และกายหาย หนูมักมีความรู้สึกในกายตามปรกติ แต่ความรู้สึกไหวๆ อยู่ในใจ คล้ายกับเวลาที่เรานั่งเรือ หนูกำหนดจิตอยู่ที่หู ฟังเทศน์อย่างเดียว จากนั้นจะรู้สึกยิบๆ แยะๆ ในจิต ต่อจากนั้นรู้สึกว่าตัวหายไป ในจิตรู้ว่าไม่มีทุกขเวทนา ยังคงมีสติอยู่กับหูที่ฟังเทศน์อยู่อย่างเดียว หลังจากนั้นไม่นานหนูเริ่มฟังเทศน์ไม่รู้เรื่อง คงเป็นเพราะจิตกับสติไปติดอยู่ที่อาการตัวหาย ต้องบังคับจ่อจิตกับสติให้ฟังเทศน์ แต่ก็ฟังไม่ได้นาน จิตก็ถอนไปอยู่ที่อาการตัวหายอีก ต้องดึงจิตกับสติกลับมาฟังอีก แผลงใจอยู่ในจิตว่าทำไมไม่ฟังเทศน์

หนูต้องดึงจิตกลับไปกลับมาเช่นนี้อยู่หลายครั้ง ในที่สุดก็ดึงจิตต่อไปไม่ไหว ท้ายสุดหนูกลับเห็นว่า ภายในจิตนั้นแยกออกเป็นสองส่วน คือ ๑.เสียงที่เทศน์ และ ๒. สติกับจิตที่ติดกันที่รู้ว่าตัวหาย กล่าวคือคล้ายกับว่าพอตั้งใจฟังมากไปกลับฟังไม่รู้เรื่อง ต้องคอยกระซจกจิตให้กลับเข้ามาฟังเทศน์ ไม่ให้ไปกังวลกับอาการตัวหาย แต่ก็ทำไม่ได้นานทุกครั้งไป

ต่อมามีความรู้สึกสว่างมากในจิต แต่ก็ไม่เห็นว่ามีแสงอะไรเลย เป็นความรู้สึกในใจว่าสว่างมากเท่านั้น เป็นเช่นนี้อยู่หลายครั้งแล้วมันก็หายไป ในจิตรู้สึกว่าทุกข์ก็ไม่ทุกข์ สุขก็ไม่สุข เฉยๆ ก็ไม่เชิง เป็นอยู่นานหลายชั่วโมง หนูไม่เข้าใจว่ามันคืออะไรกันแน่ ยังตอบไม่ได้ อึดอัดใจมานานหลายวันแล้วเจ้าค่ะ

คำถาม หนูไม่เข้าใจเลยค่ะว่าทำไมจึงเป็นเช่นนี้ ความรู้สึกที่ไม่สุข ไม่ทุกข์ ไม่เฉย ไม่ใช่อะไรสักอย่าง ที่เป็นอยู่ในจิตนานเป็นชั่วโมงๆ คืออะไรกันแน่

หลวงตา การฟังเทศน์ฟังธรรมจะเป็นธรรมะขั้นใดก็ตามฟังเพื่อจิตใจ เพื่อเอาผลในทางใจของเรา การฟังเทศน์นี้แล้วแต่มันจะเป็นต่างๆ กัน ไม่เหมือนกัน คือผู้ทำานเทศน์ พอท่านเริ่มเทศน์จิตกับสติก็เริ่มจ่อกับเสียงเทศน์ คือเริ่มจ่อเข้าไปในจิตตัวเอง ไม่ส่งไปทางเสียงเทศน์ที่ไหน สติจ่อเข้าไปในจิต ทีนี้เสียงเทศน์จะไหลเข้ามาๆ เป็นการกล่อมจิต เหมือนแม่กล่อมลูกด้วยบทเพลงนั้นแหละ จิตก็ค่อยสงบเข้าไปๆ ได้ยินเสียงธรรมแว่วๆ ข้างนอก สุดท้ายเสียงธรรมเลยหายมีแต่ความรู้ ธรรมก็ปล่อยไปเลย บางทีฟังเทศน์ท่านจิตมันลงถึงขนาดดับไปหมดเลย ดับจากการฟังเทศน์ของท่าน ออกมาแล้วรู้สึกว่าอะไรส่วนใหญ่มันดับไปหมดๆ ในขณะที่ฟังเทศน์เป็นอย่างหนึ่ง คือมันไม่รับอะไรทั้งนั้น จิตทรงตัวได้แล้ว นั่นเรียกว่าจิตทรงตัวได้แล้วในขั้นนั้น บางทีถึงขั้นมันดับ

ไปเลย หายเงียบไปหมดเลย ขณะฟังเทศน์นะ ให้จำเอาเหล่านี้มันเกิดจากจิตแหละ อย่าให้ตอบชอกแซก ก็ไม่ทราบจะตอบอะไรนักหนา เราเรียนจิตให้เรียนรู้ จิตเป็นนักรู้ สอบเหตุสอบผลจากสิ่งที่ตนรู้ตนเห็นนั้น อยู่ในนั้น เอ้า ว่าไป

ผู้กำกับ แล้วความรู้สึกที่ไม่สุข ไม่ทุกข์ ไม่เฉย ไม่ใช่อะไรสักอย่าง ที่เป็นอยู่ในจิตนานเป็นชั่วโมง ๆ คืออะไรกันแน่ครับ

หลวงตา อันนั้นละแน่ จะให้ว่าไง ก็อันนั้นละแน่ จะให้ตอบว่าไง เจ้าของเอง รู้อยู่จะตั้งชื่อตั้งนามมันได้ ก็เลยบอกอันนั้นละแน่ ก็มันเป็นมาแล้วเหล่านี้ะ ที่พูดมาเหล่านี้ อะไรกันแน่ไม่ต้องไปยุ่ง ให้ดูตัวนั้นแหละ แน่ไม่แน่ก็อยู่ในตัวนักปฏิบัติ มันเป็นอย่างนั้นก็ให้รู้ว่ามันเป็นอย่างนั้นในเวลานั้น เข้าใจไหมละ มันพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงไปให้รู้อาการของจิตที่มันเป็น

ผู้กำกับ เขาบอกเขาตั้งใจฟังเทศน์อย่างเดียวแต่ฟังไม่ได้ ตัวมันหาย

หลวงตา จะเอาตัวนั้นละเป็นเครื่องล้อมจิตใจ ตัวนั้นเป็นยังงี้ให้ดูตัวนั้นไม่ต้องไปกังวลกับเทศน์ เข้าถึงตัวแล้วยังไปหางมเงา ยังไปหาตามรอยมันอยู่ยังงี้ เข้าถึงตัวมันเป็นอย่างนั้น ก็ให้ดูตัวนั้นตามตัวนั้นซิ

ผู้กำกับ ไม่ต้องสนใจฟังเทศน์ต่อไปใช้ไหมครับ

หลวงตา หลักธรรมชาติก็เป็นอย่างนั้น มันเป็นอยู่ในตัว แต่เจ้าของฝันไปตามสัญญาอารมณ์ คืออยากฟังเทศน์ ๆ จดจ่อในเทศน์ ความจริงไม่ยอมรับ มันลงยังงี้ให้ดูตัวนี้ เทศน์ทั้งหมดจะรวมเข้ามาหาใจ ผลประโยชน์ทั้งหลายใจจะเป็นผู้ได้รับทั้งหมด มันเป็นยังงี้ก็ให้มันรู้ เวลามันดับหมดเสียงเทศน์เสียงธรรมไม่ได้ยินเลยและไม่สนใจเลย ก็ให้มันรู้้อย่างนั้น เข้าใจหรือ อย่าไปกังวล

ผู้กำกับ เขาบอกว่าเวลาอยากฟังเทศน์ก็ต้องลืมตา ถ้าหลับตาก็ไม่ได้ยินเสียงเทศน์ ภายหายอีก

หลวงตา ก็ให้มันอยู่ตรงนั้นแหละ ลืมหาอะไรลืมตา เหล่านี้เขาลืมตากันทั้งนั้น เขาไม่เห็นได้คำพูดอันนี้มาพูด เราหลับตาลงไปได้เห็นเรื่องราวขึ้นมา เข้าใจ ไปยุ่งอะไรกับลืมหูลืมตาไม่ลืมหูลืมตา ดูหัวใจของเรามันหลับหรือมันตื่น สติจับลงไปซิ

ผู้กำกับ สภาวะที่ ๒ อาการกระตุกหรือสะดุ้ง เป็นอาการที่ร่างกายของหนูขยับได้เอง คล้ายกับอาการกระตุกหรือสะดุ้ง (ซึ่งตรงกันข้ามกับอาการตัวหายในตอนแรก ที่ภายหายอย่างเดียว โดยที่ตัวไม่ขยับเลย) แต่หนูคิดว่าอาการกระตุกนี้ทำให้หนูรู้ตัว แล้วหนูก็รู้สึกอีกว่า จิตของหนูพุ่งออกไปไกล แต่ว่าไกลอยู่ภายในกาย แต่แล้วจิตก็หยุดนิ่งเองอีก รู้สึกว่าไม่มีอะไรเลย เป็นสลับไปสลับมาเช่นนี้อยู่หลายครั้ง ระหว่างกายกระตุก

หรือสะดุ้ง และจิตที่พุ่งไกลในกาย ในทางกลับกันหากไม่มีอาการกระตุกหรือสะดุ้งนี้หนู จะไม่รู้สึกอะไรเลย เหมือนกับเจ้าของบ้านไม่อยู่

คำถาม หลวงตามีความเห็นอย่างไรบ้างเกี่ยวกับสภาวะหรืออาการที่เกิดขึ้นนี้เจ้าคะ

หลวงตา มันจะกระตุกกระตักอะไรก็เป็นเรื่องร่างกาย จิตตามรับรู้มันอยู่ทั้งนั้น มันผ่านไปๆ ก็รู้อเอง สิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้นชั่วระยะมันผ่านไป จิตไม่ผ่านจิตเป็นนักรู้อะไรมาๆ ให้อู้อๆ เพื่อจะดูจิต เพื่อจะเอาจิต อันนั้นเป็นอาการของจิตต่างหาก มันเป็นอะไรก็ให้มันเป็นไป ปฏิบัติอย่างนั้นซิ ให้ดูหลักคือใจเป็นสำคัญ อะไรจะหายไปก็ให้ใจเป็นผู้รู้ มันเป็นได้ทุกแบบนั่นละเรื่องจิต นักภาวนาที่จะเป็นนักรู้อะไรของจิต อากาการของจิตที่จะเป็นไปต่างๆ จนกระทั่งมาเกี่ยวกับร่างกาย นักภาวนารู้ มันจะเป็นอะไรก็ช่างหัวมันซิ ให้ดูจิตให้ดี สติกับจิตให้อยู่ด้วยกัน อะไรจะเคลื่อนไหวไปมาอย่างไร ก็ให้ทราบว่าการอันนี้มันแสดงออกเป็นระยะๆ แล้วดับไปๆ แล้วก็ผ่านไปๆ เท่านั้น เรื่องจิตเป็นสำคัญ ขอให้จิตมีความแยกกายในตัวเองเถอะ เอาเท่านั้น พอเข้าใจแล้วเหอ

ผู้กำกับ ออกจากภาวนาแล้วลืมหมด

หลวงตา ลืมก็ให้ลืมไปอย่าไปยุ่งกับมัน รู้รู้อไป จำได้จำไป สิ่งใดจำไม่ได้ให้มันลืมไป ไปยุ่งอะไรกับสิ่งภายนอก ไปวกไปวนไปจับโน้นคว้านี่ตลอด เลยตื่นเงาเจ้าของไปตลอดนั้น หลักจิตให้มันแน่นหนามั่นคง สติกับจิตให้อยู่ด้วยกัน เวลาภาวนาเป็นอย่างไรให้อยู่ภายในจิตๆ อาการอะไรแสดงออก สิ่งเหล่านั้นมันดับไปได้ อันนี้ไม่ดับอะไรผ่านมาก็รู้อๆ ดับไปก็รู้อ เข้าใจเหอ นักภาวนาต้องดูจิต อากาการของจิตมันเกี่ยวข้องกัน ดูที่ตรงจิตสำคัญมากนะ อย่าไปดูภายนอกมากนัก มันตื่นมันผาดโผนไปละ ไปภายนอกไปเรื่อย

ดังที่เคยไล่ผู้เฒ่าแม่แก้วลงภูเขาก็ก็นับเหมือนกัน มันผาดโผน ห้ามยังงี้ก็ไม่อยู่ๆ มีแต่จะไปทำเดี๋ยว สุดท้ายเหมือนว่ามาสอนอาจารย์ละซิ มันก็โมโหทางนี้ก็ดี บอกยังงี้ก็ไม่ยอมฟัง เห็นแต่ความรู้ของตนว่าดีดีกว่าดีไปกว่าครูกว่าอาจารย์ หักเข้ามาเท่าไรก็ไม่ยอมฟัง ไม่ยอมฟังก็ไล่ลงภูเขา ร้องไห้ลงไป เราเฉย น้ำตาไม่เกิดประโยชน์ น้ำตา ร้องไห้เสียใจไม่เกิดประโยชน์ ไปก็ไปประลึกถึงโทษของตัวเองได้ เอาไม่อยู่แล้วก็ไล่ลงไปเลย คือถึงทางไว้มันยังขึ้นไป ก็ดับกันไปเลย ไล่ลงภูเขาละเลย ไปก็ไปประลึกโทษของตัวเองได้หมดที่ฟังแล้วแหละที่ระลึกได้

ชีวิตจิตใจเราก็ก็นับจะถวายเป็นลูกศิษย์ถึงเป็นถึงตายกับอาจารย์องค์นี้ ก็พอดีถูกท่านไล่ลงภูเขาละเสีย เราไม่มีที่ฟังแล้วว้าเหว ร้องไห้ลงไป ไปก็ไปประลึกได้ ที่ท่านไล่ลงภูเขาละเพราะเหตุไร แกกียึดเอานั่นละมาเป็นหลัก เพราะไม่ฟังเสียงท่าน ไม่ฟังเสียง

ท่าน ท่านโล่งอกเขาก็สมควรแล้ว ถ้าฟังเสียงท่านก็พิจารณาตามที่ท่านว่าชัชฌายอมรับ ท่าน เลยพิจารณาตามนั้น ก็ลงฝึงเลย พอมันลงเต็มที่แล้ว พอออกจากสมาธิแล้วหันหน้ากราบไปภูเขานั่น เราอยู่บนภูเขากับเณรหนึ่ง วันพระเขาจะยกชบวนของเขาไปตั้งวัดตอน ๔ โมงเย็น ขึ้นไปหาเราบนภูเขา พอร่วม ๖ โมงเย็นเขาก็ลงมา นั่นละเอากันจนขนาดนั้น

พอมันลงตามที่เราสอน พอออกจากสมาธิแล้วหันหน้ากราบไปทางภูเขา ยอมรับทุกอย่างเลย ได้ ๔ วันเราไม่ลืม โล่งจากภูเขาไปได้ ๔ วัน ธรรมดา ๗-๘ วัน เขาไปที่หนึ่ง วันพระๆ เขาไปที่หนึ่ง วันนั้น ๔ วันกลับไปอีก ไปอีกก็เอาอีก เรากำลังปิดกวาดอยู่กับเณร โพล่ขึ้นมา มาอะไรอีกจอมปราชญ์ เอาละนะ เหนอ จอมปราชญ์มาอะไร เต็มๆ พุดเสียก่อนๆ เอา พุด เราถือไม้ตาดอยู่ที่เลยวางไม้ตาด เขามาก็เลยนั่งอยู่นั้น เณรก็เลยมานั่งด้วยกัน กำลังปิดกวาดอยู่ข้างบน แยกยอมรับ แยกพุดมีเหตุมีผลถูกต้อง เออ ถูกต้องตามที่สอนแล้ว จากนั้นเราก็อธิบายต่อ แกก็ยอมรับตั้งแต่นั้นมา

นั่นละเรื่องความรู้นั้นออกข้างนอกไม่ใช่เล่น หลอกได้นะ ความรู้ภายในสำคัญ เพราะฉะนั้นมันจะออกไปไหนอย่าไปยุ่งกับมัน ให้ดูตัวจิตตัวมันหัวมันไหว พลิกแปลงเปลี่ยนแปลงหาเรื่องราว ดูตัวนี้แล้วเรื่องราวจะไม่เกิด เข้าใจแล้วนะ

ผู้กำกับ สุตท้ายครับ สภาวะที่ ๓ สภาวะแยกออกจากกันหมด

หนูกาวนาตามธรรมดาทั่วๆ ไป มีความรู้สึกตัวดี จากนั้นก็รู้สึกตัวหาย ไม่รู้สึกอะไรเลย นอกจากรู้ว่ายังฟังเทศน์อยู่ อยู่ๆ ก็ได้ยินเสียงดังกร๊อกๆ จึงตกใจ เพราะรู้ว่าร่างกายหาย ไม่รู้สึกอะไรเลย เจ้าของร่างกายนอนพักอยู่ขณะที่จิตฟังเทศน์ ราวกับว่าอาการทั้งหมดนี้แยกออกจากกันเป็นส่วนๆ ทั้งหมดไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกันเลย ในที่สุดจิตก็เหนื่อยและนอนพักด้วยเช่นเดียวกับร่างกายที่นอนนั่นเอง

หลวงตา เอาละสรุปเลย หายก็ให้หายไป จิตไม่ได้หาย จิตรู้ตัวอยู่ มันปล่อยจากความรู้สึกเกี่ยวกับร่างกายเข้ามาสู่ภายในล้วนๆ แล้ว สิ่งเหล่านั้นก็หายไป เช่นกายดับ คือดับจากความรู้สึก กายเหมือนไม่มี เหลือแต่ความรู้ มันมีเรื่องนักกาวนา อย่าไปกังวลกับมัน มันหายให้หายไป มันเป็นความรู้สึกของจิตต่างหาก เวลานั้นจิตหดเข้ามาสู่ตัวเอง ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านั้น หดเข้ามาเต็มที่แล้วกายก็ดับ เหลือแต่ความรู้ คำว่าความรู้นี่คืออะไร ไม่ต้องถามมันตัวเอง ชื่ออะไรไม่อะไรก็ตาม ความรู้ไม่ละ รู้ตัวเองอยู่อย่างนั้น นั่นละธรรมชาติแท้ ไปหาชื่อหานามตั้งให้มันทำไม เข้าใจแล้วหรือ

มันจะเป็นอะไรก็ให้รู้ ชื่อนั้นชื่อนี้ไปหาเรื่องมันทำไม ดูอยู่กับจิตเจ้าของ พอพุดอย่างนี้เรายังไม่ลืมนะที่ฟังเทศน์พ่อแม่ครูจารย์ เวลาจิตได้ลงเต็มที่ในขณะเทศน์ มันลงเต็มที่ของมัน ดับหมดเลย เป็นอย่างนั้นนะ ฟังเทศน์ท่านอยู่นั้น จิตที่แรกมันแว้วๆ

แล้วหายเจ็บอันแ้ว ๆ นั้น เป็นตัวของตัวขึ้นมาในขั้นนี้แล้วอยู่เลย ปล่อยหมด เลยดับหมด พอจิตถอนขึ้นมาแล้ว จนกระทั่งตื่นขึ้นมาวันหลังมันยังดับอยู่นะ อาการของภายนอกดับ ทุกสิ่งทุกอย่างมีเป็นปรกติ แต่จิตกับสภาพทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกันดับหมดเป็นขนาดนั้นนะ เดินไปปณิษบาตก็รู้อยู่นั้น แต่ปรากฏว่ามันดับไปหมดในจิต กิริยาใช้อยู่ ส่วนใหญ่ดับ เวลาที่ฟังเทศน์อยู่มันเป็นเต็มเหนี่ยวนั้นดับหมดเลยจริง ๆ ดับหมด พอถอยออกมาแล้ว สิ่งที่เราเห็นเห็น แต่อันใหญ่มันเหมือนดับหมด ดับอยู่อย่างนั้น นั้นเห็นไหมจิต

อะไรจะพิสดารยิ่งกว่าเรื่องจิต เราจึงอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้ดูจิตสักหน่อย พระพุทธเจ้ากระเทือนโลกธาตุ ดูจิตนะนั้น ท่านซักฟอกชำระจิตเรียบร้อยแล้วจำขึ้นมา พระสาวกอรหันต์ก็เป็นแบบเดียวกัน ตามนิสสัยวาสนาของแต่ละท่านละคน อันนี้เป็นอย่างนั้นก็เป็น แต่จะพูดให้ใครฟังไม่จำเป็นจะพูด เจ้าของไม่สงสัยเจ้าของแล้วพอ ๆ ไปอย่างนั้นนะ จำชื่อได้ไม่ได้ไม่จำเป็น ความรู้รับกันอยู่นี้ หาชื่อหานามอะไรมาตั้งมัน นี้คืออะไร นั่นคืออะไร คืออะไรก็ช่างเถอะ ความรู้รับกันอยู่ตลอด แล้วมีอะไรอีกล่ะ

ผู้กำกับ จากหนังสือสรุปคำอภิปรายเมืองไทยรายสัปดาห์สัปดาห์ครั้งที่หนึ่ง เขาว่า สมเด็จพระสังฆราชไม่ได้ประชวร เพียงแต่เป็นโรคชราธรรมดา ต้องค่อย ๆ เดิน ควรจะยกเลิกคำสั่งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราชได้แล้วครับ

หลวงตา ตั้งไว้ก็ปลอม มันตกไปแล้วตั้งแต่ตั้งนั้นแหละ มันไม่ใช่ของจริงมันปลอม ทุกอย่างรุ่มกินโต๊ะ ๆ นำทุเรศจริง ๆ แหม พวกหิวพวกโหยอำนาจบาตรหลวง พิถีพิถัน เราดูเราพูดได้จริง ๆ มันทุเรศทุกอย่าง แสดงขึ้นมาแง่ไหน ๆ มีแต่เรื่องตะกละตะกลาม จะกินจะกลืนไปตลอด ฟังแล้วมันฟังไม่ได้ แล้วมีอะไรอีกล่ะ

ผู้กำกับ คุณสนธิบอกว่าให้ดำเนินการ ให้คุณหญิงจรรุวรรณกลับมาเป็น ผู้ว่า ส.ต.ง.อย่างเดิม แล้ววิฑูรย์กระจายเสียงแห่งประเทศไทยเมื่อวานนี้ออกข่าวว่า นายวิษณุ เครืองาม บอกว่าคณะกรรมการ ส.ต.ง.คงจะสรรหามาหนึ่งคน ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตำแหน่งนี้ว่าง ซึ่งคิดว่าคงเห็นว่างอยู่แล้ว

หลวงตา ก็ว่างแล้วมันคอยจะงาบ มันก็ว่างละซี ไร้ตัวนี้เป็นตัวแสบเราพูดตรง ๆ อย่างนี้เลย ไม่มีใครพูด ตัวจริงมันทำมันทำอยู่อย่างจะแจ้ง ๆ ไม่อายคนทั้งประเทศเลย ทำแบบหน้าด้านที่สุดไร้ตัวนี้นะ ก็มีแต่เราแหละพึดกัน ๆ มันฟังไม่ได้ในสายตาของธรรม ฟังไม่ได้เลย ขวางโลก ๆ กลืนโลกกินโลกไปเรื่อย ๆ วิธีการอุบายที่จะทำให้ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จม ยกให้ตัวนี้เป็นตัวเบอร์หนึ่ง มันไม่บอกก็ตามอุบายของมันบอกให้รู้ชัดเจน เราเป็นคนไทยทั้งชาติจะหดหัวอยู่ในกระดองเหรอ ฟังซินะ มันแทรกอะไรเข้ามานี้อีก เรื่องสมบูรณแบบก็คือที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทรงตั้งคุณหญิงจางวรรณให้ทำหน้าที่นั้นเหมาะสมแล้ว ประเทศไทยทั้งประเทศเขานุโมทนาสาธุการด้วยกันหมด แล้วไอ้ที่แทรกเข้ามานี้มีแต่เปรตแต่ผี ใครจะอนุโมทนา กับมัน ตัวทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ตัวนี้เอง เราพูดอย่างนี้เป็นนอร์มเป็นธรรมของเรา

มันบ่งบอกอยู่ในกิริยาท่าทางที่ออกมา ไม่มีการส่งเสริม มีแต่การจะเหยียบย่ำทำลายทั้งนั้น แล้วจะไม่ตอบโต้กันได้ยังไง ผู้รักษาชาติบ้านเมืองและศาสนายังมีอยู่ รักษาพระมหากษัตริย์ยังมีอยู่ทั่วประเทศไทย ทำไมจะมาอวดอ้างอำนาจปาๆ เกื่อนๆ ใส่คนทั้งประเทศซึ่งเขาไม่ใช่ปาๆ เกื่อนๆ นี้นะ

ผู้กำกับ พวกลูกศิษย์เขาคูยกกันว่า ที่จริงควรจะดูว่าคุณหญิงจางวรรณถูกต้องสมบูรณ์หรือยัง ถ้ายังไม่ถูกต้องสมบูรณ์ก็ทำเสีย

หลวงตา เราพูดจริงๆ เราฟังเป็นความสัตย์ความจริงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งนั้นเหมาะสมเรียบร้อยแล้ว คนสุมสี่สุมห้าทำท่านจะไม่มาตั้ง เราเชื่อส่วนใหญ่อันนี้นะ นี่พูดเรื่องความเป็นธรรม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวคนกราบไหว้กันทั่วประเทศ ไอ้ตัวเก่งๆ ใครกราบไหว้มัน มีแต่เขาแข่งอยากให้มันตาย ตัวเก่งๆ คือตัวไหนก็ไม่ทราบ ตัวไหนแสดงออกมานั้นละตัวเก่ง เขาอยากให้มันตายหมดทั้งชาติไทยเรานี้แหละ แต่มันยังไม่ตายมันถึงออกมาแบบนี้แบบนี้มันอยู่นั้นแหละ ใครออกมาก็ตามออกมาแบบนี้คือคนๆ นั้นแหละ วางั้นเลย

นี่เห็นไหมที่ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คนกราบทั่วประเทศ ทรงแต่งตั้งขึ้นมาอะไรไม่มีการกระทบกระเทือนประชาราษฎร์ทั้งหลายเลย อันนี้ออกมาอันไหนเหยียบชาติ เหยียบศาสนา เหยียบพระมหากษัตริย์ไปในตัวๆ เสร็จ เรายังไม่เคยเห็นมันยกย่องชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ตรงไหนบ้างเลย มีแต่อุบายวิธีการที่จะเหยียบย่ำทำลายเพื่อจะกลืนให้หมดนี้เท่านั้น

ผู้กำกับ อันนี้ความคิดลูกศิษย์นะครั้น คุณวิชณู เขาเก่งกล้าสามารถ ผมว่าให้เขาไปแก้ปัญหายาขยแดน ๓ จังหวัดภาคใต้ แล้วจะสร้างอนุสาวรีย์ให้ถ้าแก้ได้สำเร็จ

หลวงตา ให้เขาไปซี เราเห็นดีด้วย อย่ามาเก่งแต่คนไทยด้วยกัน ถ้าว่าเก่งก็เก่งต่อสู้กันกับข้าศึกที่เป็นศัตรูคู่กรรมคู่เวรชาติไทย ไปแก้ตรงนั้นซี มันมาหากินอะไรของตายแล้ว คนไทยเขาเป็นคนดีเหมือนคนตายแล้ว ไวใจได้แล้ว ไม่ใช่ตายทั้งเป็นอย่างมันเป็นอยู่ทุกวันนี้ ให้ไปแก้เราเห็นด้วย ไปเลย ไปหมดทั้งโคตรมันก็ไปเลยเราไม่ว่า อย่ามาเกาในที่ไมคั้น ให้ไปเกาตรงมันคั้น

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz